

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ**

Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології

на тему:

**ІДЮСТИЛЬ ПОЕТА ЧХВЕ НАМСОНА ТА ВПЛИВ ЙОГО
ТВОРЧОСТІ НА ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК КОРЕЙСЬКОЇ
МОВИ**

Студентки групи Пкор 20-19

факультету східної і слов'янської філології
денної форми здобуття освіти

Освітньої програми:

Корейська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.06__ Східні мови та
літератури (переклад включно),

перша – корейська

Петренко Аделіни Сергіївни

Науковий керівник:

Проф. Кан Д.С

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

КУРСОВА РОБОТА.....	3
ВСТУП.....	4
РОЗДІЛ I Біографія та діяльність.....	6
1.1. Біографія.....	6
1.2. Реалії 1940-х років в літературі Кореї.....	10
1.3. Діяльність.....	14
РОЗДІЛ II Практичний аспект поезії Чхве Нам Сона.....	25
2.1. Ідіостиль.....	25
2.2. Аналіз художніх засобів.....	28
ВИСНОВОК ДО ДРУГОГО РОЗДІЛУ.....	30
ВИСНОВОК.....	31
주석.....	32
Список літератури.....	32

ВСТУП

Актуальність дослідження визначається зростаючим інтересом до вивчення корейської культури та мистецтва. Чхве Намсон є одним з найвидатніших корейських поетів ХХ століття, а його ідіостиль є ключовим відображенням творчої особистості поета. Вивчення цієї теми дозволяє краще зрозуміти творчу філософію Чхве Намсона та її відображення в його поезії. Поезія Чхве Намсона сильно вплинула на корейську літературу, вона стала підґрунтям для появи нових літературних напрямків та стилів. Тому вивчення цієї теми дозволяє краще зрозуміти корейську літературу загалом, її еволюцію та взаємозв'язок з творчістю Чхве Намсона. Таким чином, ця тема є актуальною та важливою для поглиблення знань про корейську культуру та мистецтво.

Досліджували питання ідіостилю Чхве Нам Сона такі вчені корезнавці, як: Хак Чжу Хве в своїй книзі «Юктан Чхве Намсон та корейська сучасність». Одним із найбільш відомих дослідників його творчості є Кім Дон Кун, який написав книгу "Чхве Намсон і його час", де детально розглянуто біографію Чхве Намсона та аналіз його творчості.

Інші дослідники, такі як Ім Чен Гю та Лі Хен Сін, також звертали увагу на творчість Чхве Намсона. Їхні дослідження стосувалися зокрема структури його творів, мовного стилю, тем та образів, що використовував письменник у своїх творах.

Темою дослідження творчість Чхве Нам Сона та особливості його художнього стилю.

Метою даної роботи є аналіз творчості Чхве Нам Сона крізь призму його творчості та вплив його праць на корейську літературу.

Відповідно до мети визначено такі **завдання**:

— проаналізувати ідіостиль поета Чхве Намсона та його вплив на корейську літературу в 60-ті роки XX століття;

— проаналізувати вплив суспільно-політичних подій на творчість Чхве Нам Сона;

— дослідити вплив Чхве Намсона на розвиток корейської поезії в 60-ті роки;

— дослідити суспільний та історичний контекст 60-х років в Кореї та його вплив на розвиток літератури;

Актуальність вивчення корейської літератури в 40-х років XX століття є досить рідкісним явищем в українському або англomовному науковому середовищі. Це дає можливість розглянути цю тему з нових поглядів та відкрити нові аспекти дослідження.

Об'єктом дослідження є корейська література в 40-х років XX століття, зокрема поезія Чхве Нам Сона.

Предметом дослідження є особливості ідіостилю поезії Чхве Нам Сона.

Матеріалом цього дослідження слугують вірші Чхве Нам Сона.

Методи дослідження. Основними методами дослідження були описовий, лексико-семантичний, лінгвістичний та текстологічний, функціонально-когнітивний.

Новизна роботи полягає в більш глибокому і ґрунтовному вивченні ідіостилю поета. Таким чином, ця робота може заповнити прогалини в дослідженні корейської літератури 40-х років XX століття та розкрити нові аспекти творчості Чхве Нам Сона та його внесок у корейську літературу.

Практичне значення цього дослідження полягає в більш ширшому і глибокому розумінні корейської самобутності, її аутентичності та ролі у

контексті світової культури через лінгвістичні особливості поезії Чхве Нам Сона.

Структура. Робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, анотації та списку використаної літератури.

РОЗДІЛ І БІОГРАФІЯ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ

Мова літературних творів завжди була предметом дослідження з часів становлення філологічної думки як науки. Наприкінці XIX — на початку XX століття вчені зосереджували увагу на видах і засобах формальної комунікації літературного мовлення, а також на особливостях його структурної організації та синтаксичного змісту в межах одного тексту (Будде, Щерба, Шпет), що не дозволяло детально і вичерпно описати таке складне явище, як стиль літературної мови. Пізніше запровадження в мовознавство понять «мовна свідомість» (Гумбольдт, Потебня) та «мовна картина світу» (Гумбольдт, Вайсгербер) створило передумови не лише для вивчення художнього тексту як цілісної структури, але також за її сприйняття та вивчення як специфічної антропоцентричної комунікативної моделі визначається насамперед особливостями світогляду та мови автора. "Аналіз стилістичної системи художнього твору крізь призму мовної особистості автора" (термін введений Карауловим у 1989 р.) став одним із невід'ємних аспектів вивчення літературної мови. У свою чергу проблема індивідуального авторського стилю, його місця в системі вже функціонуючих словесних засобів та його ролі в реалізації унікального прагматичного потенціалу художнього твору та автора в цілому стала основою для численних досліджень мовознавства, що свідчить про актуальність даної роботи. Разом з тим досі не існує певної та уніфікованої класифікації підходящої до вивчення та тлумачення категорії «індивідуального стилю» автора художнього тексту в сучасному науковому середовищі, що зумовлює новизну даної роботи.

1.1. Біографія

У світі сучасної літератури Кореї Чхве Нам Сон був одним з найвідоміших корейських поетів, що писав у вільному стилі, також був культурним діячем, який зробив внесок у розвиток сучасної літератури. Займався публіцистикою, та був політичним діячем.

Народився 26 квітня 1890 у Хансонбу в родині чунінів. Він виріс у заможному середовищі, його батько, Чхве Хон Гю, був чиновником низького рівня. Згодом Чхве Нам Сон поїхав вчитися в Японію як урядовий стипендіат Корейської імперії, але згодом кинув навчання і повернувся додому.

У травні 1907 року, після повернення до Кореї, він придбав друкарню для створення нового культурного руху "Нова Критика", який на початку 1920-х років розгорнувся в Кореї, та мав значний вплив до кінця 1930-х років. Цей рух пропонував відокремитися від традиційного культурного контексту та створити новий стиль в літературі, який би був вільним від впливів колоніальної імперії та традиційної корейської культури.

В листопаді 1907 року. Згодом, у 1912 році він разом із Лі Кван Су заснував журнал *붉은 저고리*, у 1913 *아이들 보이* та *새별*, але після анексії Кореї Японською Імперією його закрили під тиском Японії. Усі публікації були примусово припинені відповідно до «Закону про газети». У 1914 році він видавав журнал *청춘*, але він був закритий у 1918 році, також через тиск колоніальної влади Японії.

У 1919 році, під час Руху за Незалежність 1 березня, він брав участь як один із 49 національних представників, написав і прочитав Декларацію Незалежності. Був ув'язнений за підбурювання революційних настроїв серед населення і потім звільнений у 1921 році.

Помер поет 10 жовтня 1957 року. Під час японського колоніального періоду його вважали одним із трьох найбільших геніїв Чосону разом із Лі Кван Су та Хон Мьон Хі. Хоча він зробив великий вклад у різні сфери діяльності, він хотів, щоб його запам'ятали як історика, який намагався об'єднати націю під гаслом «один 민족 і одна правда».

Отже, життєвий шлях Чхве Нам Сона був складним і пов'язаним з численними викликами, що відобразалося в його творчості.

1.2. Реалії 1940-х років в літературі Кореї

Соціокультурні відомості характерні лише певній нації чи національності, освоєні масою їхніх представників і відбиті у мові цієї національної спільності. До цієї інформації належать історичні факти, особливості державного устрою та географічного середовища народу, етнографічні та фольклорні поняття, характерні предмети матеріальної культури минулого та сьогодення – все, що в теорії перекладу називають реаліями.

Великий інтерес представляє вивчення реалій та визначення їхньої ролі у художній літературі, оскільки їх національно-культурне забарвлення дозволяє поринути у культуру носіїв мови, у фонові знання, якими володіє автор твору, і яких залежить сенс висловлювання.

У 1940 році Корея перебувала під японським колоніальним пануванням, яке почалося в 1910 році і триватиме до кінця Другої світової війни в 1945 році. Політична ситуація в Кореї в цей період була складною і сповненою напруги, оскільки японська влада намагалася придушити Корейський націоналізм і нав'язати власні культурні і політичні цінності корейському населенню.

Японський колоніальний уряд у Кореї був авторитарним і репресивним, із суворим контролем над ЗМІ, освітою та політичною діяльністю. Корейські політичні партії та організації були заборонені, а інакомислення суворо каралося, включаючи ув'язнення, тортури та страту. Японська влада також проводила політику, спрямовану на знищення корейської культури та ідентичності, включаючи примусову асиміляцію та придушення корейської мови.

Незважаючи на таке гнітюче середовище, існували різні форми опору та протидії японському колоніальному правлінню в Кореї, починаючи від окремих актів непокорі до організованих рухів і протестів. Рух за Незалежність Кореї, який був активним з початку 20-го століття, продовжував

наполюгати на звільненні Кореї від японського правління, і багато корейців приєдналися до китайських і союзних сил, щоб воювати проти Японії під час Другої світової війни.

Чхве неодноразово висловлював свої патріотичні погляди.

«Скільки часу нам знадобиться для того, щоб досягти мети підняти наш священний національний прапор над світом та змусити людей п'яти континентів опуститися перед ним на коліна? Докладіть зусиль, молодь!» [8;789.].

Оскільки Корея була анексована Японією 1910 року, Чхве вважав, що найкращим способом зберегти Корею було дати корейцям славу історію, яка б забезпечила корейцям, хоча б, правильний набір ідей виживання у суворому світі [8;791].

В 1928 він приєднався до Комітету зі складання історії Кореї, який був створений Генерал-губернатором Кореї і був назначений уповноваженим складати хронологію Кореї [8;788]. Тут він прагнув спростувати японські імперіалістичні інтерпретації стародавньої корейської історії, стверджуючи, що давня Корея була не бідним закутком у тіні Японії, а скоріше осередком цивілізації, що активно розвивалася. Чхве здійснив перегляд корейської історії: він ігнорував Самгук саги і натомість вирішив черпати свою історію з Самгук юса, збірки казок, історій і легенд, які раніше ігнорували історики. Основною темою його вчення було те, що Корея завжди була великим центром азійської цивілізації, а чи не периферією [15;177].

Під час японської окупації Кореї в 1940-х роках корейські поети відігравали значну роль у протистоянні гнобительському правлінню Японської імперії. Своїми словами поети виражали біль, страждання та опір корейського народу. Поезія також використовувалася як засіб пропаганди. Багато поетів писали твори, які заохочували до опору і закликали до звільнення Кореї від

японського панування. Вони також використовували свою поезію, щоб прославляти корейську культуру та ідентичність, яку пригнічувала японська влада.

Західноєвропейський романтизм, символізм, натуралізм і пізніше модернізм проникли до Кореї у 10 – 20-ті роки. ХХ ст. Корейські студенти, які навчалися в ці роки в Японії, знайомилися з творами західних, японських письменників та поетів, з новими художніми напрямками та течіями. Повернувшись на батьківщину, вони стали організаторами різних поетичних гуртків та численних літературно-художніх видань у Кореї. Журнали «Юнацтво» (1908), «Вісник західної літератури та мистецтва» (1918) та групи "Творчість" (1919), "Руїни" (1920), «Білий приплив» (1922) та інші, незважаючи на недовге існування, встигли закласти насіння нових ідей у корейську літературу.

У поезії 30 - 40-х рр. йде подальший розвиток поезії традиційних форм, її поетики, образності. Також їх виділяє активна життєва позиція та заклик до перетворення сучасного світу, з яскраво вираженими елементами соціальної критики.

Крім поезії, корейські митці та інтелектуали також брали участь у різних формах опору, включаючи протести, страйки та видання підпільних газет. Незважаючи на ризики, вони відмовилися мовчати і використовували свій голос, щоб боротися за свободу своєї країни. Загалом, корейські поети відіграли важливу роль у протистоянні японській окупації, використовуючи свої слова, щоб висловити почуття та переживання корейського народу, надихнути на опір і зберегти його культурну самобутність.

Отже, цей період був складним для корейців, оскільки вони були під владою Японії та зазнавали різних форм репресій. Політична нестабільність та репресії, які супроводжували цей період, мали значний вплив на поетичну творчість та її зміст. Багато поетів у своїх творах відображали соціальні

проблеми та трагічні наслідки політичної нестабільності, такі як знущення, репресії та страждання народу.

1.3. Діяльність

Так як нам вже відомо, Чхве Нам Сон та Лі Кванг Су започаткували сучасний літературний рух. У 1908 році Чхве опублікував вірш «해에게서 소년에게» («Від моря до юнацтва») у журналі 소년 («Молодь»), першому літературному журналі, спрямованому на проведення культурних реформ. Натхненний «Паломництвом Чайльд Гарольда» лорда Байрона, Чхве Нам Сон чистим чоловічим тоном прославляє силу молодих людей, які здійснять необхідну соціальну та літературну революцію. Новаторство віршів включає в себе використання знаків пунктуації, строф неоднакової довжини та посилення на море та дітей, які досі мало згадувалися в класичній поезії. Однак ані Чхве, ані його сучасники не змогли уникнути меж традиційної просодії або досягти успіху в модернізації традиційних форм мови та алюзій.

Також, у співпраці з Чхве Нам Соном, Лі Кванг Су намагався продвинути ідеї західної літератури. У своїх оповіданнях він описував освічених піонерів, які відстоювали західну науку та цивілізацію, та взяв за основу прозовий стиль, який наближав повсякденне мовлення простих людей. Репутацію Лі закріпив «무정» (1917; «Безсердечний»), перший сучасний корейський роман.

З 1937 року Чхве почав писати статті на підтримку агресії Японії проти Китаю [8;788]. У 1939 він став професором в Університеті Цзянго в маріонетковій державі Маньчжоу-го. У листопаді 1943 року Чхве взяв участь у конференції з Великої Східної Азії в Токіо, яка була скликана японським урядом для мобілізації на підтримку війни у всій Азії [15;191]. Під час свого виступу Чхве похвалив японський імперіалізм і заявив, що корейцям пощастило, що колонізувала Японія [15;192].

Південнокорейський історик Хван Генмун зазначав, що Чхве, пристрасний патріот, який написав Декларацію незалежності в 1919 році, разюче контрастував з Чхве-співробітником Чхінільпха 1943, який закликав студентів

корейських університетів вступати в Японську імперську армію і вмирати. Хван припустив, що зміна позиції Чхве була викликана тим фактом, що Японія окупувала Корею в 1904 році під час російсько-японської війни, а вже на початку 1940-х років більшість корейців передбачали «постійність» японського правління, оскільки будь-яка спроба здобути незалежність завжди закінчувалася невдачею. З огляду на цю ситуацію деякі корейці втратили свій юнацький ідеалізм і відмовилися від мрій про свободу, сподіваючись досягти угоди з японцями, яка, принаймні, могла б зберегти якусь корейську культурну самобутність.

У 1949 році уряд Лі Синмана заарештував Чхве за співпрацю з японцями в колоніальний період, але його було звільнено через зупинення судового процесу. Під час Корейської війни Чхве служив у військово-морському історичному комітеті; після війни він працював у Сеульському міському історичному комітеті.

Корейська модерністська поезія була поезією обраних, завдяки ускладненості як внутрішньої ідеї, і оповідальної форми, залишаючи в рядового читача відчуття своєї недоступності і елітарності. Чхве прагнув створити новий стиль літературної корейської мови, який був би доступнішим для простих людей. У той же час він пишався класичною корейською літературою і в 1910 заснував Асоціацію славетної літератури Кореї, яка прагнула спонукати простих людей читати класику корейської літератури, яку до цього читали в основному представники еліти.

Також, одним з найвидатніших речей в діяльності Чхве Нам Сона було те, що він ввів термін **한글** для назви корейського алфавіту та пропагував його як літературний засіб через свої журнали.

Чхве Нам Сон був відомий тим, що його поезія була пов'язана зі сприйняттям природи та філософії життя. Його твори вплинули на розвиток корейської поезії в цілому. Також він був відомий своєю патріотичною думкою та

вірністю своїй країні. Його поезія, яка прославляла красу та багатства Кореї, допомогла формуванню національної ідентичності та почуття гордості за свою країну.

Отже, поет значною мірою вплинув на розвиток, ідеї корейського суспільства в свій час та на поетичне мистецтво Кореї. Його творчість відображала його життєвий досвід та боротьбу за свободу та незалежність Кореї. Він став визнаним лідером у розвитку корейської поезії та культури, що зробило його одним із найвідоміших та найвпливовіших поетів в історії Кореї. Його поезія була важливим кроком у напрямку модернізації корейської поезії, що відбувалась у 20-х роках ХХ століття.

ВИСНОВОК ДО ПЕРШОГО РОЗДІЛУ

Література - важлива частина людської культури та цивілізації. Вона має велике значення у формуванні місцевих (особливо національних) форм культури та дозволяє поширювати стандартизовану мову та підвищувати обізнаність сучасних мовних та національних спільнот. Будучи складовою культури, мистецтво представляє її цілісно, оскільки воно перебуває у центрі культури. Інакше кажучи, культура - це повнота всієї людської діяльності, а мистецтво відображає культуру як одне ціле.

Література є складовою мистецтва. Наука, ідеологія, філософія виконують функцію свідомості культури, а мистецтво – це її самосвідомість. Оскільки література є складовою мистецтва, її теж можна вважати самосвідомістю культури.

Нами були досліджені ключові аспекти творчості Чхве Нам Сона, який є одним з найвідоміших поетів Кореї. Життєвий шлях та особистість поета, а також політична та соціальна обстановка того періоду відіграли важливу роль у формуванні творчості Чхве Нам Сона. Творчість Чхве Нам Сона була досить складною та багатогранною, він був визнаним майстром корейської поезії, який вносив свій внесок у розвиток літератури.

Творчість Чхве Нам Сона була багатою на соціальний та політичний зміст. Також він став символом національної боротьби Кореї за незалежність та свободу. Тому, його поезія не тільки відображала творчу особистість, але й певну атмосферу епохи, яка сформувала творчу ідентичність Чхве Нам Сона.

У тій мірі, в якій культура як ціле складається з загальнозрозумілих речей, літературний аспект є її найбільш життєвою і необхідною частиною. Подібна динаміка і взаємозв'язок літератури та історичних реалій були розглянуті в даній роботі на прикладі життєпису та діяльності корейського поета Чхве Нам Сона.

РОЗДІЛ II ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ В ПОЕЗІЇ ЧХВЕ НАМ СОНА

Корейська мова славиться своїм багатими фразеологічними виразами. Вони відображають глибоку мудрість людей, їх вікову культуру, боротьбу з брехнею, а також висловлює їх ставлення до відносин між батьками, роботою, наукою і людьми, щось засуджується і піддається негативним оцінкам. Фразеологізми мають глибоке історичне коріння, тому їх можна назвати "консервативним класом". Вони є уявленням людини про навколишній світ. Таким чином, саме завдяки фразеологізмам можна реконструювати архаїчні уявлення корейського народу. Знайомство з ними не тільки дає відповідь на питання про те, чому корейці так говорять, а й збагачує наші знання про життя, історію та повсякденне життя корейського народу.

Корейська поезія рідною мовою виросла з народної пісенної творчості. Про те, що вона була різноманітною у племен, що населяли Корейський півострів, говорять ранні Корейські пам'ятники. Література рідною мовою, знаходила опору в буддизмі, який мав розвинену традицію усної проповіді і прагнув популяризувати свої догмати мовою, зрозумілою народу. Буддизм був визнаний офіційною релігією. Поезія рідною мовою починала грати все більшу роль в буддійському церемоніалі, витісняючи незрозумілі слухачам санскритські і китайські вірші. Буддизм дуже зацікавлено ставився до поезії хянга. Зі збережених до наших днів імен поетів, які створили хянга, більшість -буддійські ченці.

2.1. Ідіостиль

Ідіостиль насамперед реалізує мовну особистість автора, художня свідомість якого відображає індивідуальну картину світу за допомогою індивідуального використання мови в естетичній сфері. Специфіка авторського бачення світу знаходить своє відображення на всіх мовних та структурних рівнях тексту та зумовлює відбір саме таких елементів, які за своїми мовними властивостями є найбільш активними у процесі відображення авторського розуміння дійсності та реалізації прагматики тексту.

Незважаючи на те, що досі немає єдиних визначень стилеутворюючих категорій ідіостилю, не визначено номінативну базу, тобто не відпрацьовано термінологічний апарат (ідіостиль, індивідуальний стиль, ідіолект, стильова манера), вважаємо допустимим прийняти такі визначення як основні:

- «Індивідуальний стиль – ... структурно єдина та внутрішньо пов'язана система засобів і форм словесного вираження» [3, с. 105];
- це цілісна система, яка «виникає внаслідок застосування своєрідних принципів відбору, комбінування та вмотивованого використання елементів мови» [5, с. 20-21].

Мовна особистість характеризується складною багаторівневою організацією: комунікативною, вербально-семантичною, мотиваційною, моральною, емотивною тощо. Внаслідок чого значимість мовної особистості письменника визначається не стільки значимістю озвучених ним у своїй творчості проблем чи рівнем поставлених філософсько-моральних завдань, а значимістю індивідуальних мовних здібностей, що реалізують індивідуально-авторську вербально-семантичну систему.

Чхве Нам Сон розумів, що на той момент популярна просвітницька поезія вже пройшла свій шлях, і вже настав той час, коли треба звернутись до специфіки поезії, до питань удосконалення художнього рівня творів. При пошуках нових

стилів, він прийшов до романтичного мистецтва, яке на його думку було найбільш перспективним у становленні нової літератури. Він вважав, що таким чином корейська література зможе стати на один рівень зі світовою літературою. Оскільки він бачив, що японські романтики, які були в той же час просвітниками, гарно вписали цей романтизм у свою поезію.

Першою романтичною поемою Чхве Нам Сона була "Від моря до юнацтва". Аналізуючи цю поему, можна побачити, що тут динамічний емоційно та психологічно насичений пейзаж, постає як моральна протиположність сучасному корейському суспільству, яке скуте хибними цінностями та патріархальними уявленнями. Романтизм Чхве Нам Сона має активний характер, свою ідею він передає у картині важкої болісної боротьби зі старим світом, цей конфлікт має вирішення, в тому, що автор звертається до молодого покоління, яке може сприймати нове прогресивне і тому лейт мотивом поеми стає надія.

В той же час, протестуючи проти соціальної дійсності, Чхве Нам Сон не дає їй прямого зображення, він відкриває її вади за допомогою уяви, тобто стверджує здатність людини емоційно, суб'єктивно сприймати та осмислювати її. Причинно наслідковий і хронологічний зв'язок, що спостерігався у його ранніх творах, у цій поемі замінюється асоціативним зв'язком. Логічно сполучним елементом у сюжеті стає протистояння старого і нового і орієнтація життя на революційне перетворення життя. У поемі Від моря До Юнаків для Чхве Нам Сона як і в ранній його віршах природа це зразок моральної досконалості, життєдайна сила. Ці його уявлення як романтика перегукувались із традиційними уявленнями корейців про дзен концепцію єдності і гармонію світобудови, про те що людина та її духовний світ становлять єдине ціле з природою, що зовнішній світ, який є первинним впливає через органи почуттів на людський розум. Такий захват перед природою та могутністю її стихії в поемі впливає із корейської традиційної поезії. У структурі цієї поеми прослідковується чіткість, завершеність композиції, продуманість кожної деталі та художня обґрунтованість повторюваності тих однакових образів, що

поглиблюють образ героя. Поет використовує один із найпоширеніших ключових слів-символів романтичної поезії «хвиля», що передає динамічність, експресію, які виникають як результат безпосереднього відчуття поетом дійсності.

Герой поеми усвідомлює себе масштабною величною фігурою, сповненою рішучості та готовністю стати до дії, та змінити своє життя. Тому переживання романтичного героя вступають у боротьбу з несправедливим світом і мають винятковий характер. Образ моря - це романтична гіпербола, що сприймається як мрія, етичний ідеал, з елементами соціального прогресу. Новаторство Чхве Нам Сона визначалось тим що образ моря у традиційній пейзажній поезії зображувався вкрай рідко.

У віршах Чхве нам Сона головною стала тема свободи. Мотив пов'язується з боротьбою за незалежність Батьківщини від японських колонізаторів. Для стилю поета характерна раціоналістичність, безстрашність. Його вірші будуються за принципом доказу розгортання висунутої тези через образ, що втілює розум природи. Чхве Нам Сон був відомий своїм унікальним стилем, який відрізнявся від традиційного підходу до поезії. Він використовував різноманітні метафори, що надавало його творам особливої глибини та змістовності.

Отже, провідними темами у віршах Чхве Нам Сона є тема свободи, єднання природи з людиною, та надання людських рис природі, романтизм та боротьба за незалежність. Його твори містять багато філософських та етичних питань, які розкриваються через життєву історію головного героя. Також помітним є деякий відхід від традиційних цінностей суспільства та традиційної літературної традиції.

2.2. Аналіз художніх засобів

Чхве Нам Сон залишався в межах традиційної метричної поезії, в основі якої лежить закон чергування складових груп. При цьому наявність не тільки традиційних розмірів (3-4 і 4-4), а й нових варіацій свідчить про спроби метричного новаторства, пов'язаних з навчанням у поетів щінтайщі, що мали, незважаючи на «зовнішнє формальне наслідування», велике значення для становлення нової корейської поезії.

Перший тип являє собою невеликі варіації метричності, що властиві жанрам сіджо і каса (3-3-4 або 4-3). Він зустрічається у віршах «Що я думаю» «Наш пан» - «우리 님» та «Я їду» - «나는 가오».

До другого типу можна віднести вірші «Я не усвідомлюю «і» до богині свободи», створені новим розміром 5. Він виник у Чхве нам Сона під впливом японської поезії сінтайсі

Третій тип віршів поета також створений під впливом форми сінтайсі (7-5). До нього можна віднести вірш «ї рука» (4-3-5), де семискладник розділений на дві частини.

До четвертого типу відносяться вірші, де змішані різні метричності. Наприклад, «Перегороджуючи потік», «Без назви №2» - «무제 №2», «Без назви №3» - «무제 №3». До цього ж типу відноситься і вірш «Ти усвідомлюєш?» - «아나냐 네가».

З новизною стилю розширюється уявлення про творчі можливості поета про його індивідуальну ініціативу. Поет виявляє індивідуальність, висловлюючи своє сучасне я, відмінне від я, як традиційного поета, так і від творця просвітницької поезії. Він відкрив новий шлях поетичної творчості заснованої на уяві, що сприяло не тільки більш повному пізнанню дійсності, але й призводило до значних зрушень у всій змістовно поетичній структурі твору.

Вираження людських емоцій за допомогою зіставлень та порівнянь з явищами природи і навпаки перенесення цих емоцій на неживі явища стали досягненням Чхве Нам Сона.

Психологічний паралелізм у нього набуває багатозначного виразу. Суть романтичного пейзажу в тому, що поетичне зображення підпорядковується в вираженні настрою, почуттів, роздумів головному герою. Чхве Нам Сон удохотворював і олюднював природу. Приписував їй ті почуття, які б хотіли навіяти читачеві.

Новації Чхве Нам Сона призвели до руйнування нормативного естетичного мислення і старої поетики. З'являється опис грізної стихійної сили моря, яке не характерна для традиційної поезії. Також він використовував раніше невідомий прийому уособлення. «Я» у творі - це персоніфікація моря, «ти» - все те, що протистоїть морю.

З іншого боку, він використовує прийом алюзії поширений в старій поезії, який здебільшого будувався на посиленнях на китайські історичні та географічні реалії фольклорних героїв з творів класиків.

В своїй поезії Чхве Нам Сон використовував багато новаторських підходів.

- зображення моря в поезії (персоніфікація), так як в традиційній літературі воно зображувалось рідко;
- використовує прийом «уособлення»;
- прийом «алюзії»;
- романтична лірична поема – перетворена форма віршів «щінтайці»;
- слова з підсилюваним відтінком значення зазвичай розкидані по різних рядках, побудовані на уособленнях;

- синонімічні порівняння (мовна синонімія);
- звуконаслідування;
- визнання власної цінності кожної людини;
- форма вільного вірша «джаюці»;
- одухотворює природу, ставить пізнання природи вище, ніж раціональне мислення;
- використання інверсії, яка порушує синтаксичний порядок корейського речення;
- повтор цілого речення, перерахування (теж тип повторення);

Для Чхве Нам Сона було неможливим розгорнути нові романтичні теми в межах невеликого ліричного вірша. Йому потрібен був ширший контекст і вільніша жанрова форма, яка б дозволяла поступово розкрити і поетично осмислити нову ідею, дати їй розгорнутого опису. Таким жанровим утворенням стала романтична лірична поема.

В ній використано і дещо перетворено форму японського шінтайші, метричним принципом якого є чергування 5/7 складних віршів.

Корейські літературознавці стали називати її сінчхесі 新體詩 – «вірш нового стилю».

Для поета було характерним використання слів з підсилювальним відтінком які підкреслюють ідею поета в необхідності руйнування застарілих цінностей та побудові нових.

Поет розвиває мовну синонімію: зводить разом іменники, що виражають виняткові за своєю силою почуття.

Використовує звуконаслідування для посилення емоцій і надає напруженості розвитку подій.

У подальшій поезії Чхве Нам Сона відбувається знищення музичного та мальовничого аспектів, властивих його романтичним віршам, до смислового аспекту. Емоції, почуття поступаються першим планом раціоналістичному опису та аналізу. Почуття ліричного героя достовірні, психологічно вмотивовані. Без особливих метафоричних прийомів, спираючись на пряме значення слова поет відтворює духовне життя своїх сучасників.

Отже, одним з головних моментів є показ того, як важко бути самим собою в суспільстві, яке прагне стандартизації та нормалізації людських індивідуальних особливостей. Автор наголошує на тому, що кожна людина повинна бути вірна собі, своїм ідеалам і цінностям, щоб знайти своє місце у житті та досягти щастя. Для опису цього поет часто використовував емоційно забарвлену лексику та звуконаслідування.

ВИСНОВОК ДО ДРУГОГО РОЗДІЛУ

Розглянувши основні поняття ідіостилю, та спробувавши знайти точки дотику, можна зробити висновок про те, що поетична мова і культура нероздільні. Отже, мова — це дзеркало, яке показує не світ взагалі, а світ в сприйнятті людини. Світ в свою чергу — це навколишня реальність людини. Мова відображає і саму людину, як особистість, як частину суспільства, її спосіб життя, її поведінку, взаємини з іншими людьми, систему цінностей, культура — світ людини.

Мова як дзеркало відображає обидва світи: поза людиною, тобто той, який її оточує, і всередині людини, тобто той, який створений нею самою. Мова розглядається у взаємодії з людиною і культурою, але не тією що представляє собою «історично визначений рівень розвитку суспільства, творчих сил і здібностей людини», а з національною культурою як «сукупністю традицій, звичаїв, норм, цінностей і правил поведінки, загальних для представників однієї нації, держави».

Іншими словами, мова — це найважливіший спосіб формування та існування знань людини про світ.

Мовна особистість є видом повноцінного уявлення особистості, що містить у собі психічний, і соціальний, етичний та інші компоненти особистості людини, але заломлені через її мову. Концепція мовної особистості є синтезом психологічного та мовознавчого знання. Теорія мовної особистості служить, переважно, побудові узагальненого образу носія мови як об'єкта словесного впливу. Під час розгляду мовної особистості розкривається її індивідуальний стиль і водночас мова епохи як взаємозумовлені явища. Вочевидь, великі письменники надають цінний матеріал вивчення художнього тексту, стану мови своєї епохи.

ВИСНОВОК

Результати дослідження показали, що особливий життєвий шлях та досвід Чхве Нам Сона, отриманий в традиційному корейському суспільстві початку та середини ХХ століття. Поет, перекладач та історик японської колоніальної доби, який спочатку був активістом незалежності, але з часом відрікся. Його називали одним із трьох геніїв Чосон. Він був інтелектуалом, який насправді залишив свій слід в історії та літературі. Його твори мали свою специфіку, що вплинула на формування ідіостилю, в якому основна тематика торкалась проблем національної ідентичності, патріотизму, усвідомлення та сприйняття себе як окремої особистості, та використання літератури як рупору ідей та настанов.

Ідіостиль сприймається як система «індивідуально-естетичного використання властивих даному періоду розвитку художньої літератури засобів словесного висловлювання». Література є наслідуванням суспільних цінностей і, отже, є відображенням людського досвіду певного періоду. Письмові твори підкреслюють елементи культури за допомогою персонажів, конкретних подій, обстановки та теми, характерні для періоду часу, в якому вони були створені. Крім того, література відображає проблеми чи труднощі суспільства та проектує ключові цінності, які визначають це суспільство.

Таким чином, оскільки культура змінювалася з часом, література залишалася критичним аспектом у представленні періодів часу минулого. По суті, культура певного періоду проявляється через письмо в проекції суспільних цінностей, символіку центру спільноти та саму літературу.

Поняття культури і духовної, і матеріальної вичерпує всю сферу суспільних явищ. Оскільки мова є суспільним явищем, ми можемо вважати її одним із компонентів культури. Один із найочевидніших способів, як література відображає час, у який вона була написана, полягає в тому, як вона часто представляє важливі цінності людей у суспільстві. Важливі риси характеру або

якості, які цінувало суспільство в той час, виділяються через дії та поведінку персонажів.

В результаті проведеного дослідження підкреслюється, що кожен тип культури виробляє свій образ світу. Культура безпосередньо пов'язана з етнічним світобаченням. Етнічний компонент являє собою властивий членам цієї культури погляд на зовнішній світ, їх концепцію природи, себе і суспільства, їх пріоритети. Особливо підкреслюється, що традиційна свідомість етносу становить комплекс культурних уявлень, пов'язаних з етнічною картиною світу. Аналізуючи прийоми, які використовував Чхве Нам Сон в своїх творах та тематику, нам вдалося виявити, що підхід до написання був, дійсно, новаторським у всіх аспектах, та повністю відображав настрої епохи. І це, на наш погляд, безперечне досягнення даного дослідження.

주석

연구 주제는 최남선의 작품과 그의 화풍의 특징이다. 연구 대상은 최남선 시의 특질적 특성이다. 이 연구의 목적은 최남선 작품의 프리즘과 그의 작품이 한국문학에 끼친 영향을 통해 그의 작품을 분석하는 것이다. 첫 번째 섹션의 제목은 "전기 및 활동"이며 전기, 문학의 1940년대 현실, 활동, 결론과 같은 하위 주제로 구성됩니다. 제 2 장은 "최남선 시의 실천적 측면"이라는 제목으로 소주제로 이디오스타일로 구성되어 있다. 이 과정은 시인이 자신의 작품에서 이미지를 만들고 자신의 생각과 감정을 전달하기 위해 사용하는 은유, 감정적 색채, 의인화 및 의성어와 같은 예술적 도구를 고려했습니다. 이러한 도구는 시인이 자신의 개성을 강조하고 사회와 인간 본성에 대한 생각을 표현하는 데 도움이 된다는 것이 밝혀졌습니다. 특별한 종류의 예술로서의 문학의 기능에 대해 말하면서 사회적 변혁적, 교육적, 미적, 보상적, 쾌락적 기능 등을 강조할 필요가 있다. 따라서 우리는 일제 강점기가 20세기 전반의 시인과 작가들의 작품에 어떤 영향을 미쳤는지 관찰할 수 있습니다. 특히 최남선 시인의 작품에 대해서는. 연구 결과 동시에 소설은 사람을 사회의 사회문화적 환경에 소개하는 강력한 도구입니다. 감정과 이미지 수준에서 더 미묘하게 예술 문학은 자신의 것으로 인식되는 사람의 문화 계층 형성에 영향을 미쳤습니다. 예술적 단어의 형태로 발음이 엄격히 금지된 사회적, 정치적 사상을 표현할 수 있었습니다. 문학은 철학, 정치, 경제학, 신학 등의 소명을 맡았다. 문학은 엄격한 검열의 시대에 정제된 세계관의 표현 형식이 되었다. 본고에서는 최남선의 시를 예로 들어, 이와 유사한 역동성과 관용적 문화의 변화를 탐색하였다.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Андрущенко В. П. Світоглядні основи ідеології / В. П. Андрущенко // Вища освіта України: Теоретичний та науково-методичний часопис. — 2011. — № 2. — С. 30–36.
2. Вержбицька А. Розуміння культур за допомогою ключових слів. — Волгоград, Мови Слов'янської культури, 2001. — 288 с.
3. Виноградов, В.В. Стилистика. Теория поэтической речи. Поэтика / В.В. Виноградов. — М., 1963
4. Гумбольдт В. Вибрані праці з мовознавства. — М., 1984
5. Долинин, К.А. Интерпретация текста / К.А. Долинин. — М.: Просвещение, 1985.
6. Лі І., Лі С., Чхе В. Корейська мова. М.: Перше березня, 2005 - С. 84
7. Уорф Б.Л. Відношення норм поведінки та мислення до мови // Нове у зарубіжній лінгвістиці. — М., 1960. — Вып. 1. — С. 174.
8. Allen, Chizuko «Northeast Asia Centered Around Korea: Ch'oe Namsŏn's View of History» pages 787—807 from The Journal of Asian Studies, Volume 48, Issue 4, November 1990 page 788.
9. Boye Lafayette De Mente The Korean Mind: Understanding Contemporary Korean Culture. — Tuttle Publishing, 2012. — P. 480
10. Daniel Tudor Korea: The Impossible Country: South Korea's Amazing Rise from the Ashes: The Inside Story of an Economic, Political and Cultural Phenomenon. — Tuttle Publishing, 2018. — P. 336

11. Eckert, C.J., Lee, Ki-baik, et al. (1990) Korea Old and New: A History (Ilchokak, Seoul).
12. <http://namu.wiki/w/%ED%9A%A8%EB%8F%84>
13. James Scarth Gale Korean Sketches. – Fleming H. Revell Company, Chicago, New York, Toronto, 1898. – P. 278
14. Kim S. Korea and Globalization: A framework for Analysis'. In Samuel Kim (ed.) Korea's Globalization. – New York: Cambridge University Press, 2000. – P. 1-28.
15. Kyung Moon Hwang A History of Korea (Macmillan Essential Histories). – Springer, 2017. – P. 296
16. M., GIKHL Koreyskaya klassicheskaya poeziya., 1956; izd. 2-e, 1958.
17. Michael Breen The New Koreans: The Story of a Nation. – Thomas Dunne Books, 2017. – P. 480
18. Yongho Ch'oe / Peter H. Lee / Wm. Theodore de Bary Sources of Korean Tradition, Vol. 2: From the Sixteenth to the Twentieth Centuries. – Columbia University Press, Abridged edition, 2000. – P. 487